Lieta Nr.A42372905
143/AA43-0103-08/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 18.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Z.Kupce,
tiesneses V.Kakste un L.Vīnkalna,

piedaloties Aizkraukles rajona policijas pārvaldes pārstāvim Aigaram Spurdzānam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *O.G.* (personas kods */dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 7.jūlija lēmuma Nr.037/SR049386/1 atcelšanu, sakarā ar *O.G.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 17.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 13.jūnijā Aizkraukles policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektors *J.K.* sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.SR049386 par to, ka *O.G.* uz ceļa Rīga – Daugavpils, apdzīvotā vietā „Skrīveri", vadot automašīnu MAN ar valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* virzienā uz Rīgu veica priekšā braucošās automašīnas apdzīšanu ceļa zīmes Nr.319 „Apdzīt aizliegts" darbības zonā, šķērsojot nepārtraukto līniju (horizontālais ceļa apzīmējums Nr.920) un pieņēma lēmumu uzlikt *O.G.* (turpmāk arī – pieteicējs) naudas sodu LVL 40,00 par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[28]panta otrajā daļā un 149.[31]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu.

Pieteicējs šo lēmumu apstrīdējis Aizkraukles rajona ceļu policijas pārvaldē.

[2] Ar Aizkraukles rajona policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 7.jūlija lēmumu

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Nr.037/SR049386/1 (turpmāk arī – Lēmums) apstrīdētais ceļu policijas inspektora lēmums Nr.SR049386 atstāts negrozīts.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs nav ievērojis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 282.13.punktu un 314.1.punktu, proti, veicis apdzīšanas manevru to aizliedzošas ceļa zīmes un ceļa apzīmējuma darbības teritorijā.

[3] 2005 gada 15.augustā *O.G.* iesniedzis pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, kurā lūdz atcelt Lēmumu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Pieteicējs nenoliedz, ka pārkāpumu teorētiski izdarījis, taču apstākļi, kādos tas izdarīts, faktiski nozīmē, ka noteikumi ir ievēroti.

[3.2] Sods piemērots, neņemot vērā būtiskus apstākļus, proti, pārkāpums izdarīts, apdzenot transportlīdzekli, kas braucis ar nepamatoti mazu ātrumu. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 282.19.puntā noteikts, ka transportlīdzekli, kas brauc ar ātrumu, kas mazāks par 30 km/h, atļauts apdzīt arī ceļa zīmes „Apdzīt aizliegts" darbības zonā.

[3.3] Ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu nesaskaņošana tulkojama par labu transportlīdzekļa vadītājiem.

[3.4] Pieteicējs ir profesionāls transportlīdzekļa vadītājs, kas veic arī bīstamo kravu pārvadājumus un ir administratīvi nesodīts. Pieteicējs arī audzina divus bērnus, taču apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka apstākļi, kas mīkstina atbildību, nav konstatēti.

[3.5] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, policija viņu uz lietas izskatīšanu nav uzaicinājusi.

[4] Atbildētājs savā paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms pilnībā. Paskaidrojums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Vietā, kur izdarīts pārkāpums, ne tikai uzstādīta ceļa zīme Nr.319 „Apdzīt aizliegts", bet to papildina arī ceļa horizontālais apzīmējums – nepārtraukta līnija Nr.920.

Šis apzīmējums saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.punktu aizliedz veikt apdzīšanas manevru, un, atšķirībā no ceļa zīmes Nr.319, neparedz izņēmumus, kad tas būtu atļauts.

[4.2] Nav konstatēts, ka transporta līdzekļa, kuru pieteicējs apdzinis, vadītājs būtu traucējis ceļu satiksmi, bez vajadzības braucot ar pārāk mazu ātrumu. Ceļu policijas inspektora ziņojumā norādīts, ka minētais transporta līdzeklis braucis ar pieļaujamo braukšanas ātrumu, aptuveni 50 km/h.

[4.4] Ceļa zīme Nr.319 un ceļa horizontālais apzīmējums Nr.920 nav pretrunā, bet viens otru tikai papildina.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[4.5] Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu tiek pieņemts rakstveidā un iesniedzēja klātbūtne nav nepieciešama. Lēmuma pieņēmēja vadījās no apstrīdēšanas iesniegumā minētajiem argumentiem.

[4.6] Izskatot iesniegumu, atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti. Pieņemot sākotnējo lēmumu, konstatēts, ka pārkāpējs vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto, taču, ņemot vērā, ka sākotnējais lēmums ticis apstrīdēts un pieteicējs pilnībā atteicies no sava sniegtā skaidrojuma, par atbildību mīkstinošu apstākli to vairs nevar uzskatīt.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 17.augusta spriedumu *O.G.* pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots šādi.

[5.1] Tiesa konstatējusi šādus lietas apstākļus.

2005.gada 13.jūnijā atbildētāja Ceļu policijas inspektors pieteicējam sastādīja protokolu un lēmumu Nr.SR 049386, kurā konstatēja, ka uz ceļa Rīga - Daugavpils apdzīvotā vietā Skrīveri, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, pieteicējs 2005.gada 13.jūnijā plkst.10.45, vadot automašīnu MAN 19.332 ar reģistrācijas numuru */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* virzienā uz Rīgu, veica apdzīšanu zīmes „Apdzīt aizliegts" (Nr.319) darbības zonā, šķērsojot 920.nepārtraukto līniju, un pieteicēju sodīja par LAPK 149.[28]panta otrajā daļā un 149.[31]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu.

Pieteicējs šo lēmumu apstrīdēja un ar Lēmumu tas atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka horizontālā ceļa apzīmējuma Nr.920 šķērsošana nav pieļaujama un atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

[5.2] LAPK 149.[28]panta otrā daļa citastarp paredz administratīvo atbildību par tās prasības neizpildīšanu, kas noteikta ar 319.ceļa zīmi. APK 149.[31]panta pirmā daļa citastarp paredz administratīvo atbildību par 920.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu.

Lietā nav strīda par to, ka Lēmumā norādītajā laikā un vietā pieteicējs, vadot transportlīdzekli, veica apdzīšanu 319.ceļa zīmes "Apdzīt aizliegts" darbības zonā un šķērsoja 920.ceļa apzīmējumu - nepārtraukto līniju.

[5.3] Ceļu satiksmes noteikumu 282.19.punkts noteic, ka ceļa zīme „Apdzīt aizliegts" aizliedz apdzīt jebkurus transportlīdzekļus, izņemot atsevišķi braucošus transportlīdzekļus un to sastāvus, kuri brauc ar ātrumu, mazāku par 30 km/h. Savukārt šo noteikumu 314.1.punkts citastarp noteic, ka 920.ceļa apzīmējums sadala pretējos virzienus braucošu transportlīdzekļu plūsmas un apzīmē brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt. Tādējādi secināms, ka 319.ceļa zīmes un 920.ceļa apzīmējuma vienlaicīga lietošana nenozīmē savstarpēju nesaskaņotību, bet gan to, ka minētā zīme un apzīmējums kopumā noteic satiksmes režīmu, saskaņā ar kuru ir aizliegts šķērsot 920.ceļa apzīmējumu un līdz

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

ar to aizliegts apdzīt citus transportlīdzekļus arī tādā gadījumā, ja tie brauc ar ātrumu, mazāku par 30 km/h. Tāpēc pieteicēja norādītajam argumentam, ka viņa apdzītais transportlīdzeklis *Nissan* brauca ar 25-30 km/h lielu ātrumu, izskatāmajā lietā nav nozīmes. Transportlīdzekļa *Nissan* vadītāja rīcība pieteicēju konkrētajā gadījumā neatbrīvoja no pienākuma ievērot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Tādējādi secināms, ka pieteicējs izdarīja LAPK 149.[28]panta otrajā daļā un LAPK 149.[31]panta pirmajā daļā paredzētos pārkāpumus un pamatoti par to sodīts.

[5.4] Tiesa ņem vērā arī apstākli, ka pieteicējs paskaidrojumu, ka *Nissan* braucis ar ātrumu 25-30 km/h, sniedzis tikai 2005.gada 13.jūnija lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā. Pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas pieteicējs paskaidrojis, ka *Nissan* ātrums bija mazāks par 50 km/h (*lietas 14.lapa*), bet nevis, ka mazāks par 30 km/h. Arī pieteicēju apturējušais policijas darbinieks *J.K.* 2005.gada 6.jūlija ziņojumā (*lietas 24.lapa*) norāda, ka *Nissan* braucis ar ātrumu aptuveni 50 km/h. Tiesas ieskatā pieteicējs vēlāko paskaidrojumu, ka *Nissan* ātrums nav pārsniedzis 30 km/h, sniedzis, lai izvairītos no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu.

[5.5] APL 62.panta pirmā daļa noteic, ka, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta viedokli un argumentus.

Tā kā pieteicējs pirms administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas un Lēmuma pieņemšanas savus iebildumus bija izteicis sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā (*lietas 23.lapa*), tiesas ieskatā lietā nav būtiskas nozīmes tam, ka atbildētājs pieteicēja viedokli nav uzklausījis viņa klātbūtnē. Tiesa secina, ka atbildētājs pirms Lēmuma pieņemšanas pieteicēja viedokli un argumentus bija noskaidrojis pietiekami, lai izskatītu lietu pēc būtības. Visi pieteicēja iebildumi Lēmumā ir norādīti un tāpēc viņa neuzaicināšana uz lietas izskatīšanu nav uzskatāma par procesuālu pārkāpumu.

[5.6] Pieteicējs norāda, ka, nosakot sodu, nav ņemts vērā tas, ka viņš ir profesionāls autovadītājs, iepriekš administratīvos pārkāpumus nav izdarījis un audzina divus bērnus. Tiesa konstatē, ka LAPK 33.pants, kurā minēti apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, nenoteic, ka pieteicēja norādītie apstākļi būtu atzīstami par atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Gan LAPK 149.[28]panta otrās daļas, gan LAPK 149.[31]panta pirmās daļas sankcija ir naudas sods četrdesmit latu apmērā un šāda apmēra sods atbilstoši sankcijai pieteicējam arī ir piemērots. Tiesa arī secina, ka atbildētājs ir ievērojis LAPK 35.panta nosacījumus, piemērojot administratīvo sodu par diviem pieteicēja izdarītiem pārkāpumiem.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Ņemot vērā iepriekš secināto, tiesa atzīst, ka pieteicējam par izdarītajiem pārkāpumiem piemērots likumam atbilstošs sods.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 17.augusta spriedumu pieteicējs iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāk minēto.

[6.1] Tiesa ņēmusi vērā tikai atbildētāja paskaidrojumus, bet nav vērtējusi pieteicēja norādītos atbildību mīkstinošos apstākļus.

[6.2] Tiesai ir pienākums pārbaudīt, vai konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi atbilstoši APK 33.panta otrajai daļai.

[7] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies, savā tiesai adresētajā iesniegumā lūdz atlikt tiesas sēdi, norādot, ka uz tiesu nevar ierasties darba apstākļu dēļ. Apgabaltiesa, uzklausot atbildētāja pārstāvja viedokli, atzīst, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes, jo nav konstatējami apstākļi, kas saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 268. vai 269.pantu būtu par pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums noraidāms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa 2006.gada 17.augusta spriedumā ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. APL 307.panta ceturtajā daļā noteikts, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai [5] un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Tā kā pieteicējs apelācijas sūdzībā norādījis tādus argumentus, kas norādīti jau pieteikumā un izskatīti pirmās instances tiesas spriedumā, apgabaltiesa atzīst, ka papildu motivācija nav nepieciešama. Apgabaltiesa

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

pilnībā piekrīt pirmās instances tiesas spriedumā secinātajam, ka lietā nav konstatējami ne atbildību mīkstinoši, ne pastiprinoši apstākļi un sods pieteicējam noteikts atbilstoši LAPK 149.[28]panta otrās daļas un LAPK 149.[31]panta pirmās daļas sankcijai, ievērojot LAPK 35.panta nosacījumus.

[10] Ievērojot iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 7.jūlija lēmums Nr.037/SR049386/1 ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *O.G.* pieteikumu par Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 7.jūlija lēmuma Nr.037/SR049386/1 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja Z.Kupce

Tiesneses V.Kakste

L.Vīnkalna

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com